

Τῇ 10ῃ Φεβρουαρίου Ὁσιομάρτυρος Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας

Γ. Σύρκα

Εἰς τόν Ἑσπερινόν.

Κύριε Ἐκέκραξα καί «Κατευθυνθήτω» Ἦχος Δ΄

Εἶτα Στιχηρά Προσόμοια

Ὡς Γενναῖον, ἐν Μάρτυσιν. Οἱ στίχοι

Το πα γα ρι στον ευ νω μα α υαι υ περ
λαμπρον α γα μα το πα νευ υ λε ε ε στατον
αυ θις α μου ε μα ο πο λυ ποι υι λος στεφα
νος το στο ο μα το παντερ πνον ο λι μην
ο γα λη νος ε της α γα α πης ο ευνδε σμος
ο πο λυ ρρυτος πο τα μο ος του ε λε ους
α νε δει χης υαι φω στη ρτων μο να χο ο ο
ον των ω φι λο θε ε η πα νευ φη με

—ε—x—ε—

Ὡς α στη ρφαι νο τα το ος εν τω ευο τει
ε πε λα μψας υαι ως αν θος ε ευ ο σμον

και αι μυροπνοον εν τω χειμωνι εβην
 ηθεας ως φω ως και ως ηλιος εβλαυεται
 λασφαιδρως εν Α η η ναισινερμαινου βαα
 και φωτιζου βα τους δουλειαι αβιργνηε
 ζοφω μενους ο θευ α παντες τι μω ω ω μεν
 ω φιλοθεε η την μνημηνου

✠✠✠✠✠✠✠

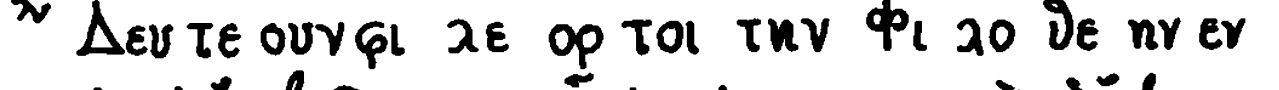
Ας θε νουντων ε πιεμεψις αιχμαλωτων
 αναρρυεις και παρθενων ευυνταξις μητερ
 γεγονας προς χριστο μαχονδε τυραννονδειω
 ως αντε παλαιας και αρωγατον μαλον
 μαρτυρι ω εβραγισαας δι α του
 το θε ο χριστος ος α γα ηθεας εις
 τας αγωουρα νιους α γα πααα αυ

 ΓΕΙΣ Α ΝΕ ΥΑ ΛΕ Ε ΒΑ ΤΟ ΕΥ ΔΟ ΞΕ.

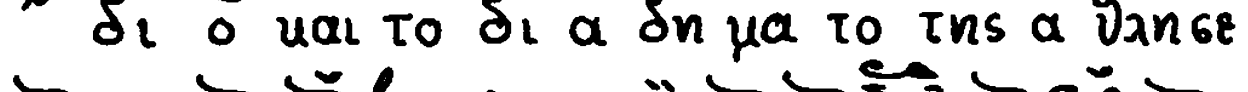
Ἔτερα. Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημείωσιν.

 ΔΕΥ ΤΕ ΟΥΝ ΦΙ ΛΕ ΟΡ ΤΟΙ ΤΗΝ ΦΙ ΛΟ ΘΕ ΠΝ ΕΥ

 Α ΓΜΑ ΓΙ ΎΑΙ Ω ΔΑΙ ΑΙΣ ΥΑ ΤΑ ΕΤΕ ΨΩ ΜΕΝ ΠΑ

 ΝΗ ΡΥ ΡΙΝ Α ΓΟΝ ΤΕΣ Δ Ι Ε ΡΑΝ ΥΑΙ ΘΕΙ ΑΝ

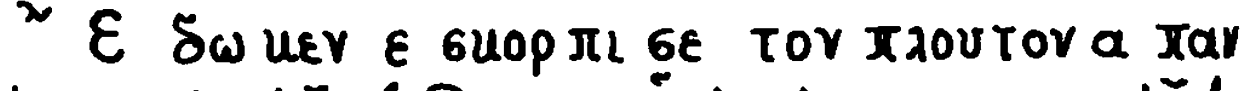
 ΑΥ ΤΗ ΓΑΡ Ο ΓΙ Ι ΩΣ ΟΥ ΤΩ Σ Ε ΒΙ Ω ΓΕΝ

 ΕΥ ΓΗ Δ ΥΑΙ ΕΝ ΤΟΙ Σ Ε ΕΡ ΓΟΙ Σ ΤΗΝ ΠΙ ΣΤΙ Ν Ε ΔΕΙ ΞΕ.

 ΔΙ Ο ΥΑΙ ΤΟ ΔΙ Α ΔΗ ΜΑ ΤΟ ΤΗΣ Α ΘΑ ΝΑ ΤΕ

 ΩΣ ΕΙ ΛΗ ΘΕΥ ΕΥ ΧΕΙ ΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟ ΞΑ ΒΑ ΝΤΟΣ ΤΟΥ Σ

 ΑΥ ΤΟ ΟΥ Α ΓΑ ΠΗ ΒΑ ΝΤΟΣ.

 Ε ΔΩ ΜΕΝ Ε ΒΟΥΡ ΠΙ ΘΕ ΤΟΝ ΠΛΟΥ ΤΟΝ Α ΠΑΝ

 ΤΑ ΧΑΙ ΡΟΥ ΒΑ ΤΟΙ Σ ΠΤΩ ΧΟΙ ΟΙ Σ ΥΑΙ ΤΟΙ Σ ΞΕ ΝΗ ΓΙ

θε ω γαρ ε δα νει ζε δω ρε αν δι δου
 βα ο πνευματι πλουσι ως τη φιλοθε
 η ο σωτηρ δ την διει ανα α ριν αν τα α
 πο δε δω με χο ρω γαρ ευμα τε λε ξε τω
 των α γι ων την παντι μου ε υτε νως ι με
 τευ ου βανο πως ε ευρω μεν ε λε ος.

Κοβμουαι ευ πρεπειαν την α ρε την ε νε
 θυ βα το φιλο θε ε η η εν δοξος την
 πι στιν τη ρη βα βα με τα ω φορ ευνης εν
 α γι α βω τε και δι α γα πης α λη
 θους λα μπρωστον δορ ο μον αυ της τε λε με
 δι ο και την ου ρα γι ον ευ δε θυ με νη
 λαμπροτητα εν τυ γα νει προς Κυ ρι ον δι
 ας δο ο ξης τυ χειν η μας.

Δοξαστικόν

Ἦχος πλ. Α' Πα.

Π

π⁹ με ε⁹ λε⁹ Δο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι
 γι ι ω ω⁹ και αι ρι ι ω ω Πνε ε ε ε ευ
 μα α α α τι⁹
 π⁹ Πα α αν τα α τα θα α και αι αι σε ε
 α αυτην⁹ τω θι ε ε ω ω ω και αι θι ι
 ε ε ε ρω ω ω θα σ⁹ γουν και ψυχην
 και καρδι ι ι α αν και ω ω ω μα
 της φω νης γαρ του ευ αγ γε ε ρι ι ι
 ου ου α α του ου ου ου θα α α α θα
 χρυ σον και τι μην⁹ και τα παν τα α να α
 τε ε ε ρι ι πε ε σ⁹ ορ φα νων δε και χη
 ρω ω ω ω ω ναι πτω χων⁹ μην η η η η

εἰ εἰ εἰ εἰν ἦ ^Π καὶ ὦ ὦ ζεῖν τὰ αἰ ἀσψυχα
 ἀσ ἡ ἡ μω ὦ ὦ ὦν δ̣

Θεοτοκίον.

καὶ νυ ν ν ν ν καὶ αἰ αἰ εἰ ἦ καὶ
 εἰς τοὺς αἰ αἰ αἰ ὦ ὦ ὦ νας τῶν αἰ αἰ ὦ ὦ
 ὦ γω ὦν Ἀ α ἀμην.

^Π ^Κ
 ἐν τῇ ἡ ἐ ρυ θῖρα θῖα αἰ αἰ αἰ
 τῆς ἀ κει ρο ὀ γα μου ου ου νυ ν νυμφῆς
 εἰ μω ὦ ὦν δι ἰ ἰ ἰ ε γρά α α α
 φη ἡ πο ο ο τε ἦ ^Κ ε νέμω ν ἡς δι αἰ
 αἰ ρε ε ε τῆ ἡς του ου ν ν ν δα α α
 τος ἦ ἐν θῖα α α δε ε γὰ βρι ἰ ἰ ἡ ν
 πῆ ρε ε ε τῆ ἡς του θῖα α α αὐ μα α α

α τος ^κ το τε τον βυ θον ε πε ξε ε ευ γεν
 α βρο ο χω ως Ι ι βρα α ηλ ^π νυ υ νυ δε
 τον Χρι στον ε γε εν νη η η γεν α α εχο ο
 ο ρως η η Παρ θε ε ε ε νος ^η θα α
 λα α α ε βα με τα την πα ρο δον του ου Ι
 ι βρα α ηλ ^κ ε ε ε μει ει γε εν α α α
 βα α α α τος ^η η α α α α α α α
 με ε ε ε η α α με εμ πτο ο ο ο
 ο λο ο ο ο ο ο ο ος ^η με τα την υν η
 η γιν του εμ μα νου ου η ηλ ε ε ε μει ει ει
 γεν α α α α φιο ο ο ο ρος ^η ω ω
 ω ω ω η αι αι προ ο ω ω ^η αι φα ρεις ως
 ανθρω ω πος θε ε ε ος ^δ ε λε ε η ε ο
 ον η μα α α α α α α α α ας.

Εἴσοδος

Φῶς ἱλαρόν... καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Εἰς περίπτωσιν Ἀρτοκλασίας

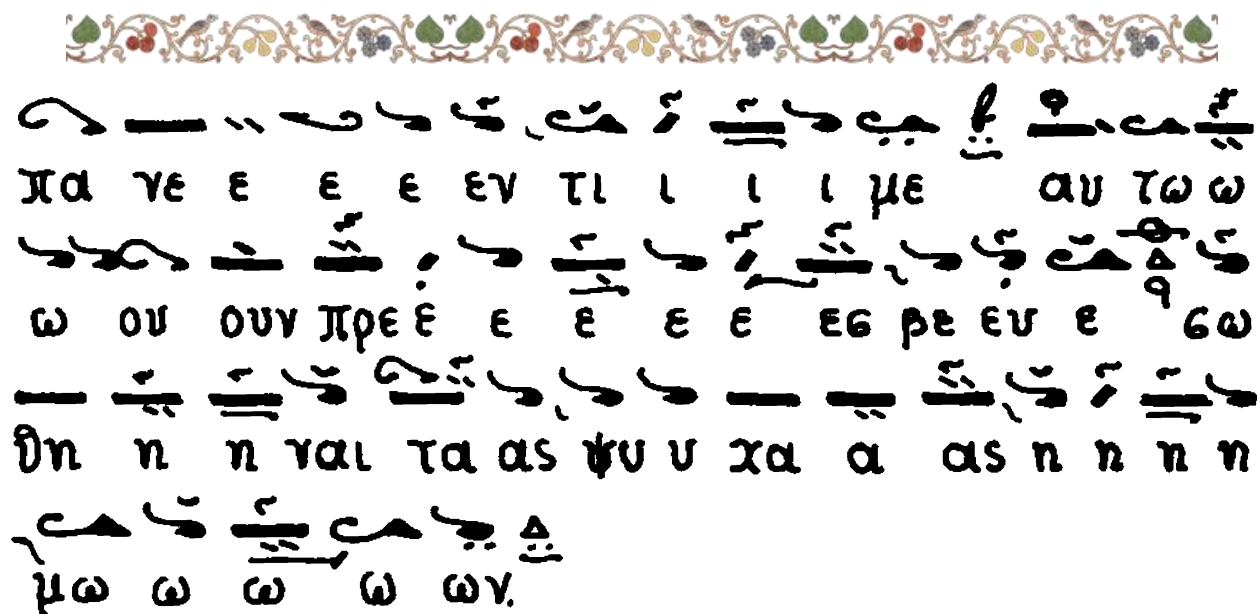
Ἰδιόμελον

Ἦχος Β΄

Τον πλου ου ου τον το ου ε ε πι ι ρει ει ει
 ου εν ταις χερ βι ι ι των πτωχω ων πα α
 α ρα α α α υε με ε νη αν τι του του ου
 ε ε ε υτη η η ωω πλου ου ου ου του ου
 ρα α α α ανι ι ι ι ου δο ο ξη η ης
 δε υαι αι αι η δο ο νων υα τα φορ νη η η η η
 α α α α α υαι α υη τι υω ως δι ι ι
 ι ελ θου ου α μαρτυ ρι υω ως το ο ζη η ν με
 τη η η η η λ λ α α α ξας δι α ρα α α
 α α πη η η η ν του ου ου Σω τη η η
 ρο ος χρι ι στου ου φι λο υε ε ε ε η

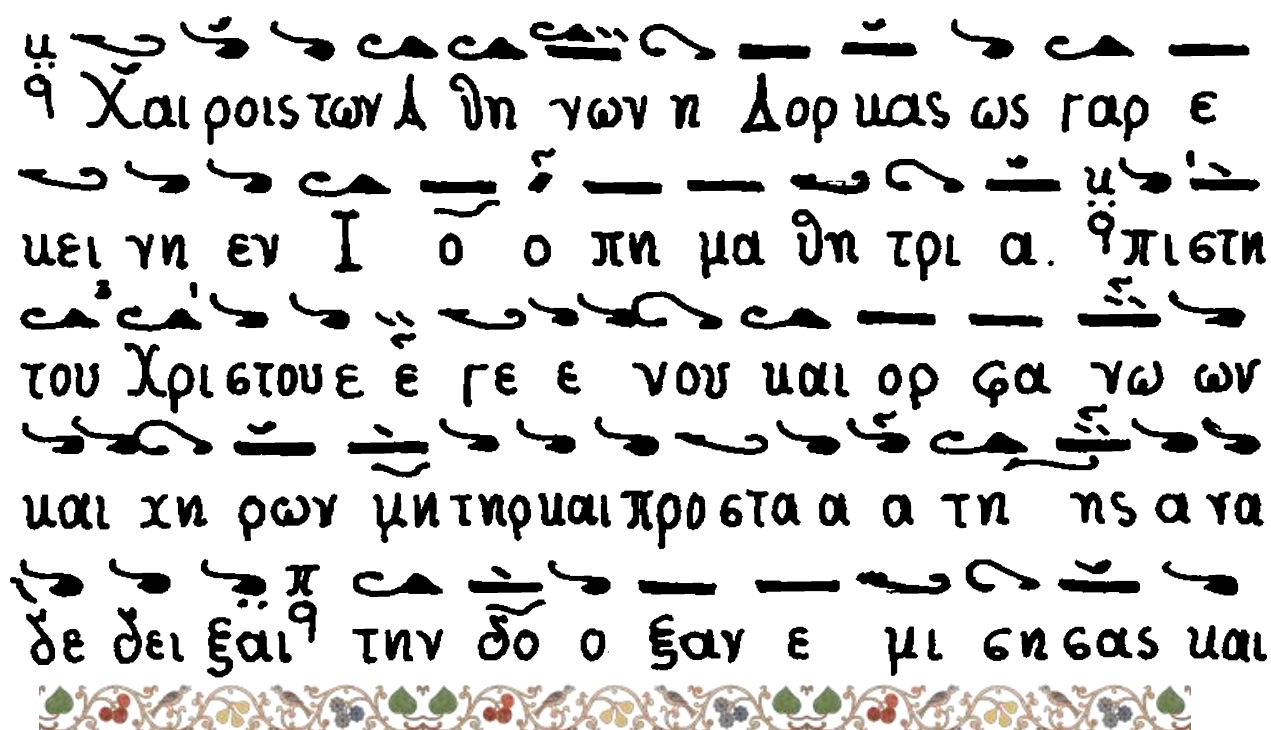
καί ἡ Ἀκολουθία τῆς Ἀρτοκλασίας.

Ἀπόστιχα:

Ἦχος. πλ. Α. ᾠ — κε.

Χαίροις ἀσκητικῶς...

τον πλουτον τον δι ε θη μας⁹ και παρθενω
 να ο ει ο ο τη τος ε δει μας⁹ πλη
 ρης εργων τε α γα θω ων ωφθης παντι με
⁹ ο ο θεν σου την πα νη γυ ριν τε λουσιν
 τες την λαρνα μα⁹ των βων λει ψα νων υ υ⁹ μας⁹
 ουν τες και ω τη ρι ι ας αι του με θια⁹ τυ
 χειν φι λο θε ε η βαις πρε βει αις προστοον
 ω ω χειν η μας⁹ ουν να με νοι⁹

Στίχ. π⁹ υ πο με νων υ πε μει γα του
 κυ υ ρι ον και προ βε βχε μοι⁹

⁹ χαιροις των α θη νων η λα μπας η εντω
 βι ω και ο με ε νη και γαι νου βα⁹ η πι

ετιν δι ευ ποι οι ι ι ας υαι δι α βι ι
 ου α γνου⁹ τας προς εφοι τω ω ω εα ας
 ευ δι δαμου εα⁹ τρο φο ος του τω ω γε γονας
 υαι προ ετα α τις υαι ετη ρι γ μα⁹ δι ω νο
 με γων α εφα λε es υα τα φυ ρι ον⁹ γε α
 γι δων τε αι χμα χω ω των αναρ ρυ εις⁹ ω ω
 περ φω ετηρ δι ε λαμ ψας υαι υυ υ υτα ε φω τι εας
 την zo φε ραν της δου ου λει ει ας ω φι λο υι ε ε
 η του γε νους σου⁹ δι ο γε τι μω ω μεν υαι
 αι του με θα πρε ε βρε ευ ειν γε προς τον Κυ ρι ον.

Στίχ. ⁹ και ε ετη γεν ε πι πε τραν τους ποδας μου
⁹ υαι υα τευ υυ νε τα δι α βη μα τα α α α
 μου⁹

ἡ χαίροις των λ' ἡ ναιων η γη ο τι τοις αι
 μα ει Μαρτυ υ ρων η γι α γαι ἡ το παλαι
 μεν λε ω ω νι ι δου της φι λο υι ε ε ης δε
 γυν ἡ της ο βι ας α α α μα α τε υαι μαρ
 τυ ρος ἡ λυ τη ης το μα αρτυ ρι ον υαι τον ε
 εν δο ξον υι α να τον ἡ υαι την του βι ου α ρε
 τη ην υαι γε μνο τη τα ἡ ε ορ τα ζοντες
 προς αυ τη ην ου τω λε γο μεν ἡ Μα αρτυς
 Ο βι α πρε βευ ε υ πε ερτων τι μων των γε
 ἡ υαι δε ο με νων ε εν πι ι στει της προ στα ει
 ας σου παν τι με. ἡ πο λυ γαρ ι εχυ υ ει η
 πρε βει α των λ' α γι ι ων προς τον φι λαν
 υρω που ἡ

Δοξαστικόν.

Ἦχος πλ. Δ' ᾠ. Νη.

^N
 δ' ἡ ε Δο ο ξα Παα τρι ι ι ι και γι ι ω
 και Α γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α
 α α τι

^N ^Δ
 δ' Του ε ναν ὕρω πη σα αντα θε ε ο ο ον η
 η μω ων ^N ος δι ι ι η η η λυ εν ευ εργε ε
 των και ι ω ω ω με ε νο ο ο ος παααα
 αυ τας ^N του του ε ε μι ι ι μη η η ω
 φι λο θε ε η φι λο ο ο ο ο ο ο ο θε ε
 ε ε φι ι λο ο θε ε ε α ει ει ει ει ευ
 ρους ^N και αι πο λυ χε ε ε ε ευ μων πη η η
^Δ δ' ευ μπα θει ει ει ει ας ω φ θη σ και αι αι α α γα α

α α α α α α πη σ γε αυ τη η η η η η

δε να τα νο ο βμη η η η η η η βα α α
 α α α τη να λ λ ο ν η η τ ω ω ν α ρ ε ε τ ω
 ω ν μ αι ε ε υ π ρ ε ε ε π ε ι ε ι ε ι ε ι α δ ι
 ε ρ ε ι ε ι ο ο ν π ρ ο β η γ ε ε ε χ η η η σ τ ο υ
 π ε ρ τ ο υ μ ο ο ο β μ ο υ π α α ν τ ο σ δ π ρ ο β ε γ ε γ μ ο
 ο υ τ ι ι ε ε α α υ τ ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ν δ α υ τ ο ο ο ν ι ι μ ε ε τ ε ε ε υ
 ε ο β ι ο μ α α α α α ο β ι ο μ α
 α α α α ρ τ υ σ υ π ε ρ τ η η σ ω ω ω τ η
 ρ ι ι ι ι ι α α σ η η η η μ ω ω ω
 ω ν δ.

Καί νυν.

Θεοτοκίον.

δ και νυ νυ ναι α ει ει ναι εις τους αι ω
 νας των αι ω νων Α μην.

^N
 Α νυμφευ τε Παρθε νε η τον θε ονα γρα
 εως εν λα ρου βα βα ρι δ ^Γ Μη τηρ θε ου του ου ^N
 υ ψι ι ι ετου δ ων ι με των πα ρα κλη η
 βεις δε ε ε χου ου λα γα μω με δ η πα ει
 χο ρη ρου βα υα ρι εμο ον των παι εμα τω
 νυν τας η μων ι με ει ι ας προ δε χο με
 νη δ ^Δ ου ω ω ω πει ει ει ω θη να
 πα ^Π αν τας η μα α α α α α ας δ ^N

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος π̣ Α. ρα —

Α θη ναι ων η πο ο λισ η πε ρι ω
 νι mos φι λο θε ην τι μα την θ ει ο μα ρ
 τυ ρα υαι α ε πα ζεται αυ της το θει ον

λειψανον' ο ο ο τι ε βι ω γε γε μνωσ και
 με τηλ λα ξε το ζην α βη η βει και μαρτυ ρι ι
 ι ω και πρεβευει προς τον Σωτη η
 ρα δι δο ναι πα ει το βει ον ε ε λε ε
 ος

*
 και πρεβευει προς τον Σωτη η ρα δι δο
 ναι πα ει το βει ον ε ε λε ε ος.

Θεοτοκίον.

χαίρε πυνη Κυ ρι ι ου η α δι ο δευτος
 χαίρε τειχος και γε ε πη των προετρε χο ον
 των εις γε χαίρε α χει μα τε λι μην και
 α πει ρο γα με η τε μου βα εν βαρ υι
 τον ποι η την σου και θε ον πρεβευ ου βα μη

— — — — —
 ελ λι ι ι ι πης. υ περ των α νυ
 — — — — —
 μνου ουν των και προ θυ νου ουν των τον το ο υο
 — — — — —
 ου ου ου ου ου.

..... — — — — —
 και θε ον πρεσβε ου βα μη ελ λι ι
 — — — — —
 ι ι πης. υ περ των α νυ μνου των...

Εἰς τόν Ὅρθρον.

υ — — — — —
 9 Α μην 9 Θε ο ος Κυ ρι ος και ε πεε
 — — — — —
 φα νεν η μιν 9 ευ λο γη με νος ο ε ερχο
 — — — — —
 με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ου

καί Ἄτερον:

υ — — — — —
 9 Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν
 — — — — —
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
 — — — — —
 μα τι Κυ ρι ι ι ι ου

καί τό Ἀπολυτίκιον ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα.

Ἦχος Α΄ Πα Τόν τάφον σου Σωτήρ.
 Η χα α ρ ι σ του Χ ρ ι σ του ου η ε ω τ η η
 ρ ι ο ς πα ρ ι ν ε ποι ο ι η ε μ ο ν η η ν πα ρ α
 βο ι οι φι λο θ ε η υ αι γε ρ ο ν α ς πα ρ α α
 δε ι βο ο ς α ρ ε τ η ς υ αι ε μ νο ο τ η τ ο ς β ι ο ν
 α α ρ ι ο ν ευ ε ρ γε του ου βα δι η λ θ ε ς υ αι
 τον ε τε ε φα ν ο ν του μα ρ τυ ρ ι ου ε δε ξ ω
 δι ο ε ε ρ αι αι ρ ο με ν

* δι ο ε ε ρ αι αι ρ ο με ν

Θεοτοκίον. Ὅμοιον

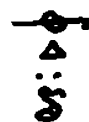
Μη τε ε ρ α ε θε ου ου ε πι στα α με θα
 παν τ ε ς πα ρ θ ε ε ν ο ν α α η θ ω ω ς υ αι με τα

το ο μόν Παρθε νος οι πο θω υα τα φε εν
 ρον τε es προς την εηνα ρα θο ο τη τα σε
 γαρ ε ε χο μεν α μαρτω λοι οι προ στα βι
 αν σε με υτη η με θα εν πει ρα εμοι οισεν
 τη ρι αν την μονην πα γα α μω μου.

Ἔτερον. Ταχύ προκατάλαβε. Ἦχος Δ'

τω πνευ μα τι ze ου εα θ βι ο μαρτυς
 Χριστού Κυ ρι ω δουλευ ου εα υαι προ σε εν
 χη ε υτε νει εν υο εμω ε βι ω εας ε χαι
 ρεστη ελ πι δι υ πο με ε νου εα θι λη ψεις
 χρει αις δε των α γι ων εν σπουδη η ε υοι νω
 νεις. δι ο περ υαι νυν τι μω ω μεν παντες την
 μνη μνη σου

ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Ταχυ δε ξαι δεχοινα τας ι υε βιας η
 μων και ταυτας προβαγα γε τω ω Υι ιω
 και θεω Κυρι α Πανακραντε. λυβοντας
 περι στα βεις των εις θε ε προετρεχοντων
 ουεδαγοντας ε νεδρας και τα υρα α η Παρνε
 των νυν ε φοπιζο με ε γων και τα των
 δουλων σου.

ἕτερον: Ἦχος Πλ. Δ'. Τό προσταχθέν...

δ Του μαρτυρι ι ι ου τω στεφανω νο
 μου με ε ε νη και εν τω αι αι αι ματι
 σου μητερ λελου με ε ε νη τον Σωτην
 ρα ι υε τευ ε το ον υ περ του νομου α
 και ανδαις στεφανω υε εν τα και την πλεον

ὁ γυ γε ε εν τα. και ϑει ω αι αι μα τι την
 α ραν ὁ της ευ ας α α πο κλυ ναντα και την
 ο δον πρωςου ρα γον και αυ ϑις τον πα ρα α
 δει ει βον ὁ τοις αν ϑρω ω ποις α νοι οι ξα αντα

Θεοτοκίον.

ὁ θε ο χα ρι ι ι τω τε α γνη ευ λο
 γη με ε ε νη του δι α σπλα α α γχνα οι
 κτιρ μων ευ βου τε χι ε ε εν τα ευν ταις α γω
 δυ γα με ει και αι τοις αρ χαρ γε ροις ὁ και παα
 α ει τοις λ βω μα α τοις υ περ η μων ὁ δυ
 ω ω ω πει α και τα πα αυ ετως δου ναι η
 μιν ὁ προ του τε ε λου ους δι ορ ϑω ειγ και ι
 λα βμον α μαρ τι ων και βι ου ε πα νορ
 ϑω ω ειγ ὁ ο πως ε ευ ρω μεν ε ε λε ε ος.

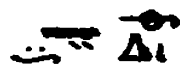

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῡμα. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καί νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου

Καί τό Ἰδιόμελον. Ἦχος Β΄

Ε λε η μων... ε ξα λει ψον το α
νο ο ο ο μη μα α μου

Τον Σταυρον του Χρι στου επ ω μω ω ων α
α ρα α α α και τοις ι χνε ε ει ν αυ

του α μο λου η η η α α α α πηρ
γη ω φι λο ο ο υ ε ε ε η εε αυ τη
η ην και αι τα πα α α αν τα ευ νυ ν
βα α α λα α α α η η η ω ω ου
δεν ευ ρου ου α της ψυ χη η η ης σου αυ
τα α α α α λ λα α α α ρ μα α πω ω
λε βα στην ζω ω ην ι να ω ω ης τη ην

ψυ υ υ χηγ ε στε ρη γαι φω τος του ου
 αι θνη η του αι τον η λι ον της δο ο ο
 ο ξη ης ο ο ο ρας αυ το ον ι με
 ε ε τε ευ ε μη η η η τερ φω τι γαι
 τα ας ψυ υ χα α ας η η η η μω ω ω ω ω

Κανών 'Οσιομάρτυρος.

'Ανοίξω τό στόμα μου - 'Ηχος Δ' λ/τος. 'Ωδή Α'

Μο νας ας ε πο θη γας τας ου ρα γι ους θε
 ο λε υτε γυν ευ ρες αι ε λα ρες τω γων α
 γωνων μι θιον. ους η γω γι γαι εν τω πα ροντι
 ι βι ω ευ χαι ας αι δε η γε γι ταις προστον
 κυ ρι ον.
 Ο γι α του θε ου ου πρε βευε υ πε ρη μω
 ε λε ους ευ α φθι γος πη

ρη 0 βι α τε υ̇ε α βαι πτωχους υαταρδενυ
 βα πλου βι ω ταταις ρο αϊς 0' υ̇εν ετε ρανον δ
 βη υο ρυφη ε ε δε ξω. ανυ ω ων περ ε πο
 γη βας μη η περ εν βι ω βου.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

λα λειν βοι ου δυ να μαι των α ρε των ιηνευ
 κρε πει αν και υ ψο στο εν υ̇ε ον ω ω ραι εως
 γε μνη και α νυ ψω βας προστας ε που ρα α νι
 ους βη να ας και δε δο ξα βαι πα ρα του υ̇τι βαντος

Θεοτοκίον.

γ πε ρα ρι α θε ο το υε βω βον η μας.
 Την πο λιν σου φυ λατ τε δι α παντος ει
 ρη γε υ ου βαν Μα ρι α θε ο νυ μφε ην η 0 βι α
 η μων υα τε υο βμη σε τοις πο νοις του δο ο ξα χειν

τον α α ε πο ρον το υ ον σου και εε Πανα κρα
τε .

Ὦδὴ Γ'

Τούς σους ὑμνολόγους.

Συ τον πλου τον ε γει μας ο ει α τον εο ον
δε ο με νοις τον ρευ ετον και γαρ εν του τω παν εε
πτε και χα εθαιου προ η ρη εαι αλλ αν τι του του
δε δε ξαι εη μο ρυ φη η δο ξης ετε φα νον.

ο ει α του θε ου ου πρε ρευε υ περ η μων.
... Σαι αις προ ευ καις προσ τον δε ε πο την
την πο ο λιν πε ρι εω ξε την εην γε ραι ρουν εαν εε
παν εε μνε ως υει ον εν δι αι τη μα εν οι υω
του θε ου η μων ως τε ο ει ι αν και μαρ τυ ρα.

Δόξα

Δοξα Πατριαι Υι ω ω και Α γι ω Πνευ
μα τι

Ο δο ον την α πα του θανεις α νω ευ ρου
ου θα δι ω θεν θας γε μνωσ ο θεν και προς ου
ρα γι ον ε λη αυ θις πο λι τευ μα και τοις θ ει
οις α πα ριν θ ει ι α ευ γα τα ρι θη ναι

Καί νυν.

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των
αι ω νων Α μην.

Ι α α γεις πα ρε χου θα πα ντοι ας τοις το
ο θω τι μω ει σου Α γνη ο τον Το μον του ευ κεν
μα τος Α γι ου ευ λ η θεν τα θοι πα ρα χου
και τοις δου λοις σου η μιν πταιε μα α των την αφε
ει ι ι ι ι ι ν

Ἦχος ΠΔ' - Νη Κάθισμα Τό προσταχθέν.

ν κα τα λι που ου ου βα τα της γης ω φι λο
 δ κα τα λι που ου ου βα τα της γης ω φι λο
 ν ε ε ε η με τε της α α α νω προς μο
 ν ναστας ου ρα νι ι ι ους και πρε βευεις συν
 ν πα α ει τοι οis ε που ρα νι οis δ ο ει ι ι οis
 ν α μα δι και αι οis και τοις λα ποις δ συν πα α αι
 ν τε τοις Αγ γε ε λοις και λειτουρ τοις δ και υραυγα
 ν α ζει εις το Α ρι ος Α ρι ος Α ρι ος θε ε
 ν πα τηρ ο ε που ρα α νι ι ος δ ω ζε πα
 ν αντας ους ε ε πλα α βας.

Θεοτοκίον.

Δόξα. Καί νυν. χύμα. Ἦχος ὁ αὐτός.

ν θε ο χα ρι ι ι τω τε α γνη ευ λο γη με
 δ θε ο χα ρι ι ι τω τε α γνη ευ λο γη με
 ν ε ε νη τον δι α πλα α αγ χνα οiυ τιρ μων ευ ος
 ν τε χυε ε εν τα συν ταις α νω Δυ να μει και

αἱ τοῖς Ἀρχαῖς γελοῖς δὲ καὶ παλαιαῖς τοῖς Ἀβω
 μαῖς τοῖς ὑπερημῶν δὲ δυνωωωπειαυατα
 παυστως δούγαι ημῖν δὲ προτοῦ τε ελθούσης
 ευχωρηθῆναι καὶ ἰλασμον ἀμαρτιῶν καὶ βί
 ου ἐπαγορεύωωβιν δὲ ὁ πῶς εὐρωμέν
 ε ελεεε ο ο ο ο ο ο ο ο ος.

Μηνολόγιον

Καταβασίαι καὶ Τήν τιμιωτέραν...

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Β. Δι.

Ἡ ευαγγελιστρια ἡ μερόντων Ἀθῆ
 η νωων ἀγαλλεταί της φιλοθεηπιστην
 μνηνηνημηνεν ευλααβειαατιμωβα
 ο βι ιως γααριω βαβαμαρτυυριοον
 ε δεξατο καὶ νυν Ἀγιων ευεμνηστος

α υα τα παυτωως πρεβε ευ ει υ περ η ημων
τω ω Κυρι ι ω.

Θεοτοκίον.

Μα ρι α υα α θα ρω ω τα τον χρυ σουν θυ
μι ι α τη η ρι ον της α χω ρη του ου Τρια
α α δος δο χει ον γε γε ε γη με ε γη
ευ ω ω Πα τη ηρ ευ δο μη γεν ο δε ε Υι ο
ος ε εμ η νω θε υαι Πνευ μα το ο πα να α ρι
ον ε πι βι α βα αν βοι Κο ο ρη α νε δει
ξε θε ε ο το ο υο ον.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Δ' λ/τος

Πάσα πνοή - Αἰνεῖτε

Στιχηρά Προσόμοια - Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς...

Εν τοις υ ψι ι στοις ο ει α φι λο θε

η εν υα ο Σωτηρ ημων γε υ πε δε ξα
 το υ περ του Αγε ως πρεσβευε εν ω
 τον βι ου εν ο ει ο ο τη τι δι ι
 ε τε λε γας ι λε ων τον Κυρι ον η μιν
 α περ γαβαι ι να ει ρη νην πα ρε χηται
 και ωτη ρι αν την ι ε ρα ανοις τε λου
 ου ει μνη μνη σου. ευ γαρ προ στα τι ις ανα
 δε δει ξαι των του βι ου πλε ο ον των την υα και
 εαν δ φι λο υε η ο ει ι ι ων και Μαρτυρων
 ε γυα λω πι μα.

Ση με ρον και αι ρου γιν αι υλει ναι Α υη
 ναι ο τι εις προ θυ νη γιν τα υει α λει ψα
 να της φι λο υε ης προ τι υε ται και μετα

 πο υου⁹ πας ο λα ος ταυ τα μαατα

 επα ζεται⁷ εη με ρον ε ορ τι α μελπουσιν

 εμα τα⁷ εε μναι παρθε νοι γε ραι ρουβαι την φι

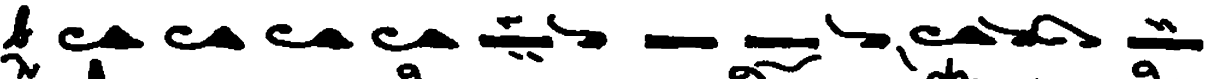
 λο θε ην⁹ αυ τη γαρ ο οντως με ει τις γε

 γο νε⁷ μη τηρ τρο φο ος και αι ματα φυγιον

 γυ ναι μων αι προστα αυ την προετρεχου και

 προετα⁷ ει αν ζη του ου ου ειν⁸ εν τη εμε τη

 του θε ου η μων.

 Δευ τε παρθε ε νοι την δι αν φι λο θε

 ην⁷ εη με ρον εν α εμα ει μα τα α νομι

 βα τε⁷ και προς αυ την ευ βο η βα τε μετ ευ

 λα βειας⁹ ο ει ο μα αρ τυς χαιρε χα γεν

 τι με⁷ ευ γαρ τον ε πι ρει ον πλουτον βιορητα

βα πε ρι θαντην δε ευ να ξα βα παρθε κωνη
 η η α γα πης ω ω ρηης πη γη α με νωτος ο
 υεν στε φα α νου ου γε η ξι ω γε μαρτυ ρι ου
 Χριστος ο θε ος η μων ου ι με τευ ε ω ω
 ω και και φω τι και τας ψυχας η μων

Ος η Δορυα ας φι λο νει η εν Ι οη πη
 γε ρο νας πι ετη Χριστου οντως μαθη τρι α ερ
 γων μα λων εν τω βι ω σου ου ω ρηης πληρης και
 ως πη γη πε ρι γε ε ξε χε ας κλου βι ου το
 ε λε ος και την συμπαθειαν και την ου βιαν ε
 μορπισας και εν πε νη των χερ βιν ο βι ι α

ταυτην δι ε νει μας. ο υεν α νη η βα α βα
 ε δε ξα το ο Χριστος ω τον κλου ου τον ε

δα νει γας^δ ου ι ηε τευ ε ω ω ω γαι ναι ρω
 τι γαι τας ψυχας ημων.

Δοξαστικόν. Ἦχος ἦ. Α' ᾠ Πα.

ηε ε^πλε. Δο ο ο ο ο ξαα Παατρι ι ι
 ι ναι αι γι ι ω ω η ναι Α γι ι ω ω Πνε ε
 ε ε ευ μα α α α τι η

Πα νη γυ ρι ι ι ι ζει βη η με ε ρο ον φαι αι
 δρω^δ των Α θη ναι αι αι ων η η η πο ο ο ο ο
 ο ο ο ο λης η της Α γι ι ι ι ι α ας^δ
 Φι λο υε ε ε η ης τη ν μνη η η η μνη.
 Δευ τε ε ε ε ουν της ευ γε ε βει ει α ας
 ε ε ρα α στα^δ τη ν θ ει ο μαρτυ ν ρα τι
 μη η η η η βω ω ω ω μεν^δ εν ευ λα βει

ει α α ψα α α α α λ ο ο ο ο ν τες.
 Δ και αι αι αι αι ροις η την α ρα α α α πην εν
 τω ω ρι ι ι ω ω α α ευκη η η η η η
 βα α βα ε ε λαι ον και οι οι οι νον ως ο Σαμα
 ρει ει ει ει τη ης ε πι τα α α α λ η ε ε πι
 ι χε ε ε ου ου ου ου βα και αι αι ροι
 ος ο τι μα θα α πε ε ερ ο ο Σωωτηρ
 τη προ βευ χη η προ ο ος μαρ τε ρου ου ου
 βα α α φηρ κα α α η η ης και αι αι η η
 η η η η η η η χη ης εις το μα α αρτυ
 υ ρη η η η η και υ περ του ου δι η η η
 μας μαρ τυ ρι ω ω ως α πο ο θα γο ο ο ο ν
 τος και αι αι αι αι ροις φι λο θε ε ε
 η πα α να α α α οι οι οι οι οι οι οι δι

ΓΕΙ ΓΤΟΥ ΤΟ ΤΕΙ ΕΙ ΧΟΣ ΤΟ ΑΡ ΡΗ ΥΤΟΝ ΤΗΝ ΑΡΡΑ
 ΓΗ Η ΠΡΟΒΤΑ Α ΒΙ Ι ΑΥ ^Κ ΜΑΙ ΜΑ ΤΑ ΦΥ
 ΓΗ Η ΤΩΝ ΨΥ ΧΩ ΩΝ Η ΜΩΝ ^Π

Δοξολογία σύντομος... Ἦχος ὁ αὐτός.

Μεγαλυνάριον.

Τῆς Ὁσιομάρτυρος Φιλοθέης τῆς Ἀθηναίας.

Ἦχος Β' ^Δ

ΤΗΝ Θ ΒΙ Ο ΜΑ ΑΡΤΥ ΡΑ Α ΤΟΥ ΟΥ ΧΡΙ
 Ι Ι ΓΤΟΥ ΤΗ ΠΝ ΕΝ ΤΑΙ ΑΙ ΑΙΣ Α ΨΗ Η Η
 ΥΑΙ ΑΙΣ ΔΙ Α ΛΑ ΑΜ ΨΑ ΒΑ ΑΝ ΦΑ Α ΕΙ ΕΙ
 ΕΙ ΓΩΣ ΤΗΝ ΜΑΙ ΜΑ ΑΡΤΥ Ν Υ ΡΙ Ι Ι ΟΥ
 ΟΥ ΓΤΕ ΦΑ Α ΓΩ ΥΟ ΕΜΟΥ ΟΥ ΟΥ ΟΥ ΜΕ Ε Ε Ε
 ΥΗΥ ΤΗΝ ΨΕΙ ΕΙ Α Α ΑΝ ΦΙ Ι Ι ΛΟ ΨΕ Ε

ε ε ην παντες τι ι μη η ω ω ω με
 ε ε ε ε

